

[Handelsministeren.]

ningerne deraf kan blive. Jeg kan ikke se rettere, end at den Maade at behandle Sagen paa ikke kan tjene til andet end til at føre Danmark ind i en Situation, hvor der kan være ligesom et Grundlag for Mistænkeliggørelse. Det er dog egentlig ikke det, vi trænger til. Jeg for min Del har den absolutte Opfattelse, at der ikke kan være Tale om Subsidier til Redere derved, at der gives danske Skibsværfter en Mulighed for at yde Kredit ved Bygning af Skibe til danske Rederier.

Spørgsmaalet har gentagne Gange været drøftet i Rigsdagen og i Finansudvalget, ja, Forholdet er tilmed dette, at selv inden for Redernes Kreds har Spørgsmaalet været rejst, idet man har sagt for Aar tilbage, at det var urimeligt, at der kun kunde gives Kredit til Bygning af Skibe for udenlandsk Regning paa danske Værfter. Det er en kendt Sag, at Danmark har engageret sig gennem Aarene med Millionkreditter, der er kommet udenlandske Rederier til gode, det drejer sig ikke her om 1 eller 2 eller 6 Millioner, men om langt over 20 Mill. Kr., og jeg har ikke hørt, at nogen har gjort nogen Indvending imod, at man paa den Maade har støttet danske Skibsværfter, som ved disse Statskreditter har kunnet give udenlandske Rederier en bedre Stilling, end de ellers vilde have kunnet opnaa med Hensyn til Betaling for Skibene. Vi har gjort det, fordi vi var fuldkommen paa det rene med, at det var den eneste Maade, hvorpaa danske Skibsværfter under de givne Forhold kunde opnaa at faa disse store Leverancer af Skibe til Udlandet. Medens dette stod paa, har danske Skibsredere selv rejst Spørgsmaalet, om ikke ogsaa de kunde komme i Betragtning paa en eller anden Maade, idet man ganske logisk opstillede den Betragtning, at det var dog urimeligt, at Staten vilde støtte Værfter med Kredit ved Bygning af Skibe til Udlandet, men ikke vilde støtte Værfter med Kredit paa Skibe, der blev bygget for vore egne Rederier, saa meget mere som, hvis vore egne Rederier gik til Udlandet og lod Skibe bygge dér paa den Maade, at de fik Kredit paa de udenlandske Værfter, vilde man her i Landet, fordi man havde saa stor en Arbejdsløshed, bebrejdede dem, at de lod Skibene bygge i Udlandet i Stedet for at lade dem bygge paa danske Værfter.

Dette Spørgsmaal har været drøftet mange Gange her i Landet, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke Spørgsmaalet ogsaa har været drøftet indgaaende her i Rigsdagen, jeg ved i hvert Fald, at der er

sket Henvendelse til mig om at overveje dette Spørgsmaal og faa det lagt an paa et mere rimeligt Grundlag, end det hidtil har ligget. Ud fra dette har jeg saa stillet mig paa det Standpunkt, at man kunde med Finansudvalgets Billigelse anvende Eksportkreditbeløbet paa den Maade, at ogsaa danske Skibsværfter blev i Stand til at yde danske Rederier Kredit.

Men nu vender det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sig derimod med stor Voldsomhed, ligesom jo ogsaa „Dansk Dampskibsrederiforening“ vender sig imod det. Og naar Forholdet efterhaanden udvikler sig derhen, at Rederne ikke vil modtage denne Støtte, ja, saa er der jo ikke noget at sige til, at den ikke ydes; man kan jo ikke tvinge de paagældende til at tage denne Støtte. Men det, der har foreligget for mig for kort Tid siden, er dette, at et dansk Skibsværft har anmodet om en Kredit for en kortere Tid til Bygning af to Skibe til et dansk Rederi, og jeg har dog ingen Grund til at tro, at dette danske Rederi ikke var indforstaaet med, at Værftet skulde have Kreditmuligheden gennem Staten. For Tiden er der imidlertid overhovedet ikke Tale om at afgøre Sagen enten paa den ene eller den anden Maade, den er foreløbig faldet bort. Derfor var der heller ingen som helst Rimelighed i at rejse denne Sag paa ny.

Det siges, at danske Rederier er i høj Grad internationalt betonede, og at de som Følge deraf maa være meget forsigtige, for at det ikke skal kunne søges, at de modtager Statssubvention. Dansk Skibsfart modtager ikke og har ikke modtaget nogen Subvention af Staten, hverken paa den ene eller den anden Maade, hverken direkte eller indirekte, ikke det jeg ved i hvert Fald. Der er ikke Subvention i dette, at et dansk Rederi kan købe et Skib paa et dansk Værft paa Kredit, for vil det ikke købe det her paa Kredit, kan det købe det paa Kredit saa at sige paa et hvilket som helst udenlandsk Værft, ogsaa engelske Værfter, for saa vidt da det paagældende danske Selskab er saadant, at nogen overhovedet vil give det Kredit. Det er altsaa ikke saaledes at forstaa, at de vilde faa en ekstra Fordel, som de ikke kunde opnaa paa anden Maade, saafremt de kunde opnaa Kredit paa et dansk Skibsbyggeri.

Men jeg mener for øvrigt ikke, at Sagen har nogen øjeblikkelig Aktualitet, og det har jeg givet Udtryk for i min Skrivelse til Udvalget. For det første er det Beløb, der stilles til Raadighed i Henhold til Lovforslagets § 2, ikke noget stort Beløb; for det